

Beslutningsforslag nr. **B 159**

Folketinget 2009-10

Fremsat den 23. marts 2010 af Lone Dybkjær (RV), Bente Dahl (RV), Margrethe Vestager (RV) og Morten Østergaard (RV)

Forslag til folketingsbeslutning om kriminalisering af køb af sex hos prostituerede, der er ofre for menneskehandel

Folketinget pålægger regeringen i næste folketingsamling at fremsætte et lovforslag til ændring af straffelovens § 223 a, således at den, der som

kunde mod betaling har samleje med en person, der er offer for menneskehandel, jf. straffelovens § 262 a, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 35 fra Folketingsåret 2006-07, jf. Folketingstidende, forhandlingerne side 2320 og 6730, tillæg A side 2441 og 2443 og tillæg B side 846.

Det Radikale Venstre ønsker med beslutningsforslaget at understrege, at det klart skal fremgå af lovgivningen, at det er strafbart at købe sex hos et handlet menneske, på samme måde som det fremgår, at det er strafbart at tvinge nogen til at indgå ægteskab. Efter partiets opfattelse vil en tydeliggørelse af lovgivningen gøre det mindre let at påstå, at den prostituerede ikke var handlet. Behovet for en tydelig lovgivning er ikke blevet mindre de seneste år, tværtimod. Der er Det Radikale Venstres klare opfattelse, at der er en stigende tendens til, at flere og flere prostituerede er handlede. Regeringens indsats mod kvindehandel er efter Det Radikale Venstres opfattelse ikke tilstrækkelig.

Som optakt til det tidligere beslutningsforslag blev der i folketingsåret 2005-06 stillet følgende spørgsmål i Folketingets Socialudvalg, jf. SOU alm. del – spørgsmål 180 (2005-06) »Ministeren bedes oplyse, hvorledes en ny paragraf i straffeloven, der forbyder køb af sex hos prostituerede, der er ofre for menneskehandel, kan formuleres. I den forbindelse ønskes oplyst, hvorledes man i den type sager kan operere med uagtsomhed.«

Justitsministeren svarede:

»En ændring af straffeloven som nævnt i spørgsmålet ville i givet fald f.eks. kunne udformes som en tilføjelse til § 223 a om køb af seksuelle ydelser hos personer under 18 år:

»§ 223 a. Den, der som kunde mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en person under 18 år eller med en person, der udnyttes under de i § 262 a nævnte omstændigheder, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.«

Bestemmelsen ville i givet fald finde tilsvarende anvendelse med hensyn til anden kønslig omgængelse end samleje og med hensyn til kønslig omgængelse med en person af samme køn, jf. straffelovens § 224 og § 225.

Efter Justitsministeriets opfattelse må det antages, at det i praksis ofte ville være vanskeligt at bevise,

at gerningsmanden havde det fornødne forsæt med hensyn til, at den pågældende prostituerede var offer for menneskehandel i straffelovens forstand.

Med hensyn til, hvordan man i disse sager ville kunne operere med uagtsomhed, skal Justitsministeriet anføre, at en straffebestemmelse om uagtsomt køb af seksuelle ydelser hos en person, der er offer for menneskehandel, i givet fald i overensstemmelse med almindelige lovgivningsprincipper bør udformes således, at det med den fornødne klarhed kan angives, hvilke objektive forhold en prostitutionskunde skal være særlig agtpågivende over for ved købet af den seksuelle ydelse. Det vil i den forbindelse kunne være relevant at overveje, hvilke muligheder der i praksis vil være for at fastslå, at kunden burde have været opmærksom på de pågældende forhold.«

Det er denne ændring af straffeloven, Det Radikale Venstre fortsat ønsker at få gennemført, således at det kriminaliseres at købe sex hos prostituerede, der er ofre for menneskehandel. Det bør være muligt at udforme retningslinjer, der angiver de objektive forhold, som en prostitutionskunde skal være særlig opmærksom på i forbindelse med købet af den seksuelle ydelse. Ligesom det f.eks. er almindeligt antaget, at køber man et B&O-anlæg på et værtshus, kan det være »varmt«, burde der også kunne opstilles formodninger om og kriterier for, hvornår en prostitueret kan tænkes at være handlet, således at sexkunden ikke kan påberåbe sig at være i god tro.

Det fremgår af førstebehandlingen af forslaget, at det alene er spørgsmålet om bevisvurderingen, der gør, at regeringen ikke kunne støtte forslaget. Det er dog ikke efter Det Radikale Venstres vurdering et tilstrækkeligt argument for ikke at gennemføre en sådan bestemmelse. Den daværende justitsminister sagde, da også, bl.a.: »at regeringen har stor sympati for intentionen bag forslaget, nemlig at styrke indsatsen mod menneskehandel. Jeg er enig i, at menneskehandel er en særdeles alvorlig forbrydelse, og vi skal gøre alt for at hjælpe ofrene, der bliver udsat for kynisk udnyttelse.«

Det fremgår endvidere af svar på B 35 spørgsmål 1 (2006-07) at »Hvis en prostitueret er under 18 år,

kan kunden straffes efter straffelovens § 223 a. Bestemmelsen kriminaliserer den, der som kunde mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en person under 18 år, herunder et mindreårigt offer for menneskehandel.« Det Radikale Venstre skal her bemærke, at der ikke bør være forskel på om offeret for menneskehandel er over eller under 18 år.

Derudover er der i lande, som vi normalt sammenligner os med bl.a. Sverige og Norge indført et totalt forbud mod at købe sex. I Holland og Tysk-

land er der indført licensordninger. I en række andre lande er prostitution direkte forbudt. Endvidere er det i Finland sket en kriminalisering af bl.a. køb af seksuelle ydelser hos en person, der har været udsat for menneskehandel. Det Radikale Venstre mener derfor ikke, at vi i Danmark skal lade det være uprøvet, men med sådan en ny bestemmelse sende et klart signal om, at det ikke under nogen omstændigheder er accepttablet at købe sex af prostituerede, der er handlede.

*Skriftlig fremsættelse***Lone Dybkjær (RV):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om kriminalisering af køb af sex hos prostituerede, der er ofre for menneskehandel.

(Beslutningsforslag nr. B 159).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.